

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424200609
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4424200609.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobcu v 1. rade: A. B., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: C.. D. E. XXXX/XX, XXX XX F. G., žalobkyne v 2. rade: G. B., narodená: XX.XX.XXXX, bytom: C.. D. E. XXXX/XX, XXX XX F. G., obaja zastúpení: JUDr. Gergely Pšenák, advokát, so sídlom: M. R. Štefánika 30, 940 01 Nové Zámky, IČO: 42 369 436, proti žalovanému: H. I., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: J. XXX/XX, XXX XX K., zastúpenému: ProcuRecht Legal s.r.o., so sídlom: Železničarska 22, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 321 137, o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/15/2024 – 136 zo dňa 26. februára 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/15/2024 – 136 zo dňa 26. februára 2024 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Uznesením č. k. 4C/15/2024 – 136 zo dňa 26. februára 2024 (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie v I. výroku nariadil neodkladné opatrenie; vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť, zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území L. F. B., obec L. F. B., okres F. G., zapísanými na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX ako parcely registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: orná pôda, parcely registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: orná pôda, parcely registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: orná pôda, parcely registra „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: orná pôda, parcely registra „C“ číslo XXXX/XXX o výmere XXX m², druh pozemku: ostatná plocha, a to vrátane prevodu ich vlastníckeho práva, zaťaženia nehnuteľnosti v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo iného zaťaženia nehnuteľnosti, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/15/2024.

2. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie v podstate odôvodnil tým, že žalobcovia spolu so žalobou podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v znení uvedenom vo výrokovej časti napadnutého uznesenia. Žalobcovia predmetný návrh odôvodnili zistením, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území L. F. B., evidovaných na LV č. XXXX, ktoré sa snaží prostredníctvom realitných kancelárií predať, respektíve sa účelovo snaží zbaviť majetku a tým existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú splnené predpoklady naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia, keďže žalobcovia osvedčili naliehavosť situácie. Poukázal na to, že žalobcovia uvádzali, že žalovaný sa snaží zmenšovať svoj majetok predajom, čo je zrejme z inzerátov na internetových portáloch. Záverom súd prvej inštancie konštatoval, že prípadná exekúcia môže byť ohrozená z dôvodu existencie skutočností odôvodňujúcich nebezpečenstvo hroziacej ujmy, respektíve škody.

3. Proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný v celom rozsahu (výrok I. a II.) odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie

neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vrátane trov odvolacieho konania. Uviedol, že predmetné uznesenie považuje za nesprávne z nasledovných odvolacích dôvodov:

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods. 1 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)];
- b) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP];
- c) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené [§ 365 ods. 1 písm. g) CSP];
- d) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

4. Žalovaný v predmetnom odvolaní argumentujúc absenciou zdôvodnenia v napadnutom uznesení o nedosiahnuteľnosti sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením poukázal na nesprávnosť predmetného uznesenia. Súd prvej inštancie mal podľa neho z úradnej povinnosti najprv skúmať, či nie je možné dosiahnuť sledovaný účel zabezpečovacím opatrením a mal sa s touto skutočnosťou vysporiadať v odôvodnení. Súd prvej inštancie sa podľa názoru žalovaného stotožnil s jednostrannými tvrdeniami žalobcov týkajúcich sa nebezpečenstva hroziacej ujmy. Žalovaný ich považoval za účelové a neúplné. Ďalej poukázal na to, že vyvíjal snahu na odstránenie väd namietaných žalobcami, avšak k ich odstráneniu nedošlo z dôvodu pasivity na strane žalobcov. Žalovaný mal za to, že žalobcovia nepreukázali bezprostrednú obavu ohrozenia prípadnej exekúcie. Žalobcovia sa podaným návrhom domáhajú určenia vlastníckeho práva v prospech žalovaného a v prípade úspechu môžu svoje peňažné nároky uspokojiť zriadeným exekučného záložného práva na nehnuteľnosti. Tvrdenia žalobcov o zbavovaní sa majetku predajom nehnuteľností označil žalovaný za nepravdivé. Poukázal na to, že zablockované nehnuteľnosti predáva od prvej polovice roka 2022, pričom žalobcovia mali vedomosť o tejto skutočnosti, keďže si vybrali z ponuky viacerých pozemkov, a to vrátane pozemkov zo zablockovaných nehnuteľností. Žalovaný uviedol, že voči nemu nie je vedené žiadne exekučné konanie, nemá žiadne podlžnosti a predajom zablockovaných nehnuteľností získa zisk, ktorý môže slúžiť na uspokojenie pohľadávky žalobcov. Na základe týchto dôvodov mal za to, že nie je osvedčená existencia hrozby ohrozenia prípadnej exekúcie.

5. Podľa žalovaného samotná existencia dlhov nepredstavuje skutočnosť na nariadenie neodkladného opatrenia. Namietal, že v konaní nebolo vykonané dokazovanie a nemal možnosť vyjadriť sa k žalobnému návrhu, predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Argumentoval tým, že napadnuté rozhodnutie ho obmedzuje neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, keďže nebola splnená podmienka primeranosti, a preto považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne. Súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného nevzal do úvahy existenciu záložného práva zriadeného na predávaných nehnuteľnostiach v prospech banky financujúcej úver žalobcov ako záložných veriteľov. V prípade úspechu žalobcov sa žalovaný opäťovne stane vlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré ale budú zaťažené záložným právom, ktorého výmaz budú mať v dispozícii výlučne žalobcovia, a preto žalovaný považoval žalobný petit za nevykonateľný.

6. Podaním zo dňa 16. apríla 2024 žalobcovia reagujúc na odvolanie žalovaného konštatovali, že v rámci procesu nariadenia neodkladného opatrenia sa neuplatňujú prostriedky procesnej obrany a procesného útoku. Tvrdenia žalovaného nepovažujú za relevantné vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu a za vyvrátené predloženými dôkazmi žalobcami v samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Iné relevantné skutočnosti neuviedli.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,
- e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

13. Podľa Čl. 11 ods. 4 CSP, súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.

14. Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

15. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 379 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak

a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,

b) ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,

c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

18. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

19. Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

20. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

21. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

22. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP a cítiac sa viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

24. Podľa súdnou praxou rešpektovanej právnej doktríny (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1231 - 1246), súd pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami;

b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti);

c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti);

d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav;

e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality);

f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

25. Vyššie uvedené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospeje k záveru, že nie je naplnený čo i len jeden z týchto predpokladov, nie je možné neodkladné opatrenie nariadiť.

26. Základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie predstavuje inštitút, ktorého aplikácia je na mieste tam, kde je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená (ani kumulácia dôvodov nie je vylúčená). Vždy je potrebné skúmať, či je samotný nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený a trvá, a či je ním navrhované neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. To znamená, že pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia zákon vyžaduje jednak osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby požadovanej úpravy pomerov strán sporu, respektíve osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené kumulatívne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Dôkazné bremeno v súvislosti s osvedčením rozhodujúcich skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia zaťažuje žalobcu, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len vtedy, ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany.

27. Odvolací súd konštatuje, že prvý vyššie uvedený predpoklad je splnený, keďže žalobcovia preukázali na základe nimi predložených zmlúv (zmluva o budúcej zmluve, kúpna zmluva), existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu. Avšak, uvedené už nemožno konštatovať o ďalších predpokladoch na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými sa súd prvej inštancie nezaoberal, a preto ani napadnuté rozhodnutie náležite neodôvodnil.

28. Odvolací súd poukazuje najmä na to, že v súvislosti so skúmaním posledného predpokladu je nutné konštatovať, že cieľ zabezpečovacieho opatrenia predstavuje posilnenie postavenia veriteľa, zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom eliminovať alebo zredukovať možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa [uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) sp. zn. III. ÚS 294/2020 zo dňa 4. augusta 2020]. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s ust. § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

29. Vzťah medzi inštitútmi neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia je vymedzený v ust. § 324 ods. 3 CSP. Jedná sa o vzťah subsidiarity neodkladného opatrenia k zabezpečovaciemu opatreniu. Regulovanie vzťahov prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia má vždy prednosť pred reguláciou neodkladným opatrením (viď uznesenie Ústavného súdu, sp. zn. IV. ÚS 13/2020 zo dňa 22. januára 2020). Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a ex offo. Primárne musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojím návrhom sleduje. Následne predmetný účel komparatívne vyhodnotí vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Pre úplnosť odvolací súd považuje za vhodné uviesť, že zabezpečovacím opatrením zriaďuje súd záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie.

30. Vzhľadom na subsidiaritu predmetných inštitútov, možno za fakultatívnu náležitosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považovať opísanie skutočností osvedčujúcich nemožnosť dosiahnuť sledovaný účel zabezpečovacím opatrením. Žalobca by mal súčasne predložiť aj (spravidla listinné) dôkazné prostriedky, na základe ktorých môže súd dané tvrdenie považovať za osvedčené. Pre žalobcu to má osobitný význam vtedy, ak sú vo vzťahu k účelu navrhovaného neodkladného opatrenia splnené všeobecné podmienky na zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením. V opačnom prípade, teda ak je samotné zabezpečovacie opatrenie ex lege vylúčené, nemôže byť žalobcovi na ujmu opomenutie tejto fakultatívnej náležitosti návrhu. Preto je potrebné v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zdôvodniť, prečo sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Súd túto skutočnosť skúma ex offo. Ak by súd mal za to, že vzťahy majú byť regulované zabezpečovacím opatrením, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia môže zamietnuť aj z daného dôvodu.

31. Odvolací súd vzhľadom na účel a cieľ inštitútu zabezpečovacieho opatrenia (vymedzený vyššie) dospel k záveru, že súd prvej inštalácie sa v prvom rade musí v ďalšom konaní zaoberať tým, či je možné sledovaný účel dosiahnuť prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, konkrétne či predmetné nehnuteľnosti predstavujú spôsobilý predmet záložného práva, či sa žalobcovia žalobou domáhajú vyplatenia peňažnej pohľadávky (t. j. či zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku), a pod.

32. Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvej inštalácie sa nezaoberal náležite a dostatočne ani druhým predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia, a síce či žalobcami tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), keď iba konštatoval, že žalovaný vyvíja aktivitu na to, aby predal svoj majetok, čo je zrejmé z inzerátov na internetových portáloch. Súd prvej inštalácie sa však nezaoberal tým, či žalobcami predložené inzeráty preukazujú, o aké pozemky sa jedná a ani dátum, ku ktorému boli zverejnené (právne účinky nariadenia neodkladného opatrenia smerujú vždy ex nunc a nie ex tunc) alebo, či ich predáva žalovaný. Súd spravidla rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vylúču a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania a na základe skutočností osvedčených z predložených listín. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP nevykonáva. To, prirodzene, kladie zvýšené nároky na kvalitu a presvedčivosť návrhu s dôrazom na zodpovednosť navrhovateľa za vlastnú procesnú aktivitu. Z uvedeného tak nie je zrejmé, ako mal súd prvej inštalácie osvedčené, že žalovaný sa účelovo zbavuje svojho majetku, respektíve, že je hrozba bezprostredná a reálna a tým pádom či je splnený princíp opodstatnenosti. Rovnako nie je zrejmé, z čoho mal súd prvej inštalácie osvedčenú insolventnosť žalovaného, prípadne či je voči nemu vedená exekúcia alebo že či bol voči nemu vyhlásený oddĺžovací konkurz. Súd prvej inštalácie by sa okrem týchto skutočností mal v ďalšom konaní tiež zaoberať skutočnosťou, či je splnená existencia vymáhateľnej pohľadávky voči žalovanému, keďže jediný nárok, ktorý žalobcovia voči nemu majú je pohľadávka v tomto konaní, ktoré nie je právoplatne skončené. Je teda otázne, či žalobcovia osvedčili reálnosť a bezprostrednosť hrozby zmarenia exekúcie, ak sa domáhajú ochrany v prípadnej budúcej exekúcii. S uvedenou podmienkou súvisí aj ďalšia náležitosť pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to vykonanie testu proporcionality nariadeného neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k obmedzeniu práv povinného z neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia. Tento test súd prvej inštalácie vôbec nevykonal, keď prinajmenšom neskúmal hodnotu nehnuteľností vo vzťahu k výške pohľadávky žalobcov. V rámci skúmania princípu proporcionality nemôžu právne účinky neodkladného opatrenia žalovaného neprimeraným spôsobom obmedziť nad nevyhnutný rozsah, pretože, ak by žalobcovia osvedčili bezprostrednosť a reálnosť hrozby ohrozenia exekúcie, tak by neodkladná úprava trvala do právoplatného skončenia konania, respektíve len určitý čas a žalovaný by nemohol nakladať len s určitými nehnuteľnosťami v jeho vlastníctve. Súd prvej inštalácie sa teda v ďalšom konaní bude musieť zaoberať aj touto otázkou, keďže v tejto časti je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.

33. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštalácie sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom pokiaľ ide o kritériá pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaného týkajúcou sa nesprávnosti zistenia skutkového stavu. Odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať dostatok dôvodov a musí byť zachovaná zrozumiteľnosť rozhodnutia. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účel odôvodnenia súdneho rozhodnutia spočíva predovšetkým v doložení správnosti rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie predstavuje zároveň aj prostriedok kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia a je nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo účastníkom konania dovoliť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy, respektíve právne normy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní v merite veci. Súd prvej inštalácie síce v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol všetky predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia (ako ich uviedol odvolací súd v ods. 24. odôvodnenia tohto rozhodnutia), ale tieto náležite neodôvodnil a upriamil sa len na konštatovanie ich kumulatívneho splnenia. Podľa odvolacieho súdu ide o takú vadu nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia, ktorá si pre zachovanie dvojinstančnosti konania vyžaduje zrušenie napadnutého rozhodnutia. V ďalšom konaní bude súd prvej inštalácie viazaný závermi odvolacieho súdu a bude povinný odstrániť vyššie uvedené nedostatky napadnutého rozhodnutia.

34. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštalácie sa použijú aj na odvolacie konanie.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Odvolací súd nerozhodoval o trovách konania, keďže sa týmto rozhodnutím konanie nekončí (§ 262 ods. 1 CSP a contrario)

37. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.